

Formanden: Jeg vil henstille til efterfølgende Talere, at de nu fatter sig kort, saaledes at vi snart kan tilendebringe Forhandlingen om denne Sag.

Madsen-Mygdal: Jeg skal kun overfor den højtærede Statsminister og den højtærede Handelsminister udtale, at alt hvad de har fremført nu sidst, jo er et Forsvar, de fører overfor en tænkt Bebrejdelse, som jeg slet ikke har fremsat. Vi har ikke bebrejdet de Herrer, at de ikke har opdaget Arendrups Bedragerier — der er jo efterhaanden adskillige, som ikke har opdaget dem. Nej, det, vi har talt om, det hvorom vi har tilladt os at rette en saglig begrundet Henstilling til Ministeriet, er, at man skulde tage op til fornyet Overvejelse, om den trufne Afgørelse kan holde, om den ikke indeholder en Svækkelse for den Autoritet, der er nødvendig for Handelsministeriets fremtidige Arbejde. Det er det, vi har talt om. Det kan ikke nytte, at man bliver ved at svare med noget helt andet.

Dernæst vil jeg gerne sige til den højtærede Statsminister, der sagde, at alting var politisk, at det er selvfølgelig rigtigt, man kan naturligvis ikke adskille det politiske og saglige fra hinanden som to forskellige Verdener, der ikke har noget med hinanden at gøre. Men hvis det skal være Praksis her i Tinget, at der ikke af et enkelt Medlem eller et enkelt Parti kan fremsættes Forespørgsel til Regeringen og rettes alvorlig Henstilling eller Opfordring til Regeringen, uden at de to sammensmeltede Regeringspartier øjeblikkelig kommer med en Dagsorden, hvorved den Sag skulde være klaret, saa tror jeg, det er en uheldig Praksis. Ja, det kan de Herrer naturligvis gøre. De kan godt klare den med at stemme en Dagsorden igennem. (*Statsministeren:* Hvor tidt gjorde De det?). Det gjorde vi, siger den højtærede Statsminister. Nej, det gjorde vi ikke; det var Socialdemokraterne, der i Tide og Utide, medens de var i Opposition stillede Dagsordener baade i smaa Ting og store Ting. Jeg ønsker ikke at være afskaaret fra at stille Forslag om Dagsordener her i Tinget, naar der virkelig er store, vigtige politiske Spørgsmaal fremme til Afgørelse, men jeg vilde aldrig bruge Dagsordenen, som er Folketingets sværeste og voldsomste Vaaben, i enhver Sag, som opstaar til Diskussion. Det var vistnok den rigtige Praksis, at vi kunde diskutere en Sag, spørge om en Ting og faa et Svar, at vi kunde rette en Henstilling til Regeringen i Forventning om, at den blev overvej-

uden at der straks skal svares med en Dagsorden.

Nu siger den højtærede Statsminister, at han har intet afvist. Jo, Dagsordenen er en Afvisning. Jeg har kun bedt Regeringen om een Ting, det er at overveje, om der dog ikke var andre af de Fremgangsmaader, som Tjenestemandsløven anviser, at følge. Jeg ved ikke, hvordan Regeringen udfører sine Overvejelser; den plejer jo at holde Ministermøde, naar der er noget, den skal overveje, og det skal der jo lidt Tid til. Men her behøves der ingen Tid. Svaret er en Dagsorden, der godkender, og dermed er Sagen færdig.

Jeg skal indskrænke mig til at sige, at naar vi stemmer imod denne Dagsorden, er det ikke blot af Hensyn til Dagsordenens Indhold, der er en Godkendelse af det, der er udført her, men det er ogsaa af Hensyn til, at vi finder det ejendommeligt, at man overhovedet ikke kan drøfte et saadant Spørgsmaal, uden at der skal en Dagsorden til. Vi har ikke ønsket i denne Sag at stille Dagsordener, medmindre der paa særlig Maade blev givet Anledning dertil, og det har vi ikke fundet, der var i denne Sag.

Jeg skal med denne Begrundelse ogsaa fraraade ærede Medlemmer at deltage i Afstemningen om den af det ærede Medlem Hr. Axel Dam stillede Dagsorden.

Christmas Møller: Jeg opfylder altid særdeles gerne den højtærede Formands Ønsker og skal fatte mig særdeles kort, saa meget mere som man paa Stemningen i venstre Side af Salen og de Udbrud, som et enkelt Medlem tillod sig at komme med før, forstaar, at der var overmaade hedt, hvor det kom fra, og videre forstaar, hvor overordentlig slet en Samvittighed den Side af Salen har.

Jeg skal anbefale, at man ved Afstemningen over den af det ærede Medlem Hr. Axel Dam foreslaaede Dagsorden undlader at stemme, men jeg vil gerne sige, at deri maa man ikke lægge, at vi for vort Vedkommende ikke vil se paa det med Velvillie, hvis Spørgsmaalet om en Ministeransvarlighedslov rejses, eventuelt ogsaa vil forbeholde os selv at rejse dette Spørgsmaal.

Jeg forstod den højtærede Statsministers Undladen af at sige noget til mig i Anledning af de Bemærkninger, jeg havde gjort om hans Mangel paa Kendskab til de tre Erhvervsmænds Aktion, saaledes, at han godkendte, at den havde han intet Kendskab til, før han som vi andre læste den enten gennem Ritzaus Bureau eller i